

**ДЕЛ ОД ПОСЕТИТЕ НА ГРАДОВИ ВО СВЕТОТ ВО ПУБЛИКАЦИЈАТА „СВЕТОТ НА ДЛАНКА“
НА СЛАВЕ КАТИН**

Обично патувањата се одвиваат по копно или вода, а најмногу во воздух. Ова наше патување (на авторот на овие редови и неговата сопруга) беше најдолго од сите досегашни патувања, а беше извршено со многу транспортни средства, со посети на повеќе земји и со куп впечатоци.

Беше рано утро во зимскиот период кога стасавме на аеродромот „Александар Велики“ во Скопје. Таму бројни патници брзаа кон шалтерите за предавање на багажот и се упатуваа кон влезот за сите дестинации. И ние ги извршивме потребните контроли и се

упативме кон излезот за авионот кој требаше да лета на релацијата Скопје–Виена. Таму се почувствува атмосфера за патување, а на меѓународниот простор на аеродромот човек се чувствува како да е на некој голем светски аеродром. Тоа зборува дека турската компанија „ТАФ“ направи скопскиот аеродром, а со тоа и Скопје и Македонија да бидат познати и признати во светот.

Полетувањето од Скопје беше удобно и за неполни два часа стасавме во Виена. Таму, во аеродромската зграда, која наликува на некој затворен град, останавме речиси четири часа, за потоа удобно да се сместиме во авионот кој леташе на релацијата Виена–Вашингтон. По девет часа лет, железната птица леташе преку Европската унија, Атлантскиот Океан, Канада и САД, за конечно да стасаме во Вашингтон, градот во кој се крои светската политика.

Во Вашингтон ги извршивме сите потребни контроли кои на моменти се мошне ригорозни од повеќе причини, за потоа да стапнеме на земјата на Соединетите Американски Држави. Со самото влегување во државата започнавме да ги уживаме сите права, слободи и обврски. Затоа, беше лесно да се почувствуваме дека сме и ние дел од американското општество. Но, времето ни се приближуваше да полетаме со локален авион од Вашингтон за Форт Лодердел во Флорида. По три часа летање се најдовме во едно од монденските летувалишта на Флорида - Форт Лодердел, каде на меѓународниот аеродром не пречекаа нашите домаќини Лили и Стив Плиакес.

Тие се познати и признати Македонци во македонската комуна во Торонто и се едни од бројните Македонци од Канадаи северните делови на САД кои во текот на есента и зимата се преселуваат во Флорида. Инаку, тие кои во летниот период живеат во Маркам или патуваат за Македонија и на многу места ширум светот, се едни од Македонците кои се населиле како ластовички од Канада во Флорида. Но, во Канада тие се едни од најактивните во македонската заедница во Торонто.

Меѓу другото, Стив Плиакес, кој потекнува од селото Зелениче, Леринско бил претседател на организацијата „Обединети Македонци“ и еден од најактивните во текот на одржувањето на Средбата на децата бегалци од Беломорска Македонија во 1988 година, што се одржа во Република Македонија. Тој бил и претседател на Македонската православна црква „Свети Климент Охридски“ во Торонто. Стив Плиакес е Македонецот кој прв отиде во посета на Хунзите во Пакистан да ги открие и да остави вечна трага кај едни од потомците на Александар Македонски во големата Македонска Империја. Исто така, тој беше еден од спонзорите на олимпијците од Македонија на Олимписките игри во Атина и во Пекинг, каде го носеше македонското знаме и, покрај спортистите, беше

најгордиот од сите горди Македонци во светот.

Лили Плиакес, животниот сопатник на Стив, пак, е родена во селото Желево, Леринско, која со неполни две години го напуштила родното огниште и патиштата ја однеле во Полска, а потоа дошла во Канада. Таа со своите активности во женските секции на македонските православни цркви во Канада и Флорида и други асоцијации е позната и призната Македонка. Лили, заедно со Стив, меѓу другото, се донатори на инструмент за дијализа во болницата во Скопје, финансиски поддржувачи на голем број активности на Македонците во Канада и САД, како и на македонските православни цркви, друштва и различни македонски асоцијации во Македонија, во Беломорието, во Пирин, во Албанија и други места ширум светот каде живеат Македонци.

Исто така, Стив и Лили Плиакес и нивното семејство со своите бизниси играат значајна улога во канадското општество. Меѓутоа, се чини дека тие особено се познати по „Македонската плаза“ во Маркам, единствена од таков вид во македонската дијаспора.

Бевме сместени во нивниот убав и богат апартман на 22 кат, како тие често го нарекуваат македонски дом. Зградата претставува интересно архитектонско здание со сите потребни простории за одмор, удобно живеење и рекреација. Таа е зграда каде претежно живеат Евреи од САД и Канада. На тие простори можат да се видат десетици повеќекатни згради, распослани покрај океанот, кои се значајни сами за себе и претставуваат една богата архитектонска целина. Се чувствува дека брегот дише многу потопло и побаво и за очите и за душата од каде и да било на друго место во светот.

Да се види Флорида, во исто време значи човек да се запознае со вистините кои се видени на филмското платно, преку малиот екран, во фантазиите, мечтите... Затоа, со право Евреите, кои ги запознавме кај базенот и џакузите во дворот на зградата, велат дека Авентура е вистинското место за живеење и рекреација. Со своите трговски центри, места за рекреација, со културниот центар и синагогата, со прекрасните океански плажи и многуте заливи за паркирање на богатите јахти, Авентура станало многу популарно место на богатите од северниот дел на САД и од Канада, кои привремено или постојано се населиле во Флорида.

Пишува: СЛАВЕ КАТИН